<u>ସମ୍ପାଦକୀୟ</u>

କେବେ ସଶକ୍ତ ହେବେ ଆମ ଜନନୀ-ଭଗିନୀ-କନ୍ୟା !

ଏମିତିରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଆମେ ଜନନୀ, ଭଗିନୀ, ଜାୟା ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟରେ, କଥା ଓ ପ୍ରବଚନରେ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ବା ସ୍ନେହ ଦେଇଥାଉ। ବାସ୍ତବତା କିନ୍ତୁ ଭିନ୍ନ। କେତେ ଭିନ୍ନ ବି, ତା' ଉପରେ କମ୍ ଚିନ୍ତା ହୋଇଥାଏ। ଉପରକୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ, 'ମହିଳା' ଶବ୍ଦର ଏକ ଗଭୀର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି, ଯାହା କେବଳ ଲିଙ୍ଗଗତ ପରିଚୟ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପ୍ତ। ଏହା ଶକ୍ତି, ନମନୀୟତା ଏବଂ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ, ଯାହା ପୋଷଣ ଏବଂ ସଶକ୍ତିକରଣର ସାରକୁ ବୁଝାଇଥାଏ। ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଏ। ଭାରତରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ସମ୍ମାନ ଶତାବ୍ଦୀ ପୁରୁଣା ପରମ୍ପରାରୁ ଚଳିଆସିଛି। ଭାରତୀୟ ପୁରାଣ ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ବଳିଦାନ, କରୁଣା ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭାରତରେ ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ ଅସମାନ ରହିଛି, କାରଣ ଆମଦେଶର ଅନେକ ଭାଗରେ, ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଏକ ନିକୃଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ। ଅନେକ ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ ଲିଙ୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପରୀକ୍ଷଣ ବୃଦ୍ଧିହେତୁ ୧୯୮୦ ଦଶକରୁ ଏହି ଅସମାନତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି।

ମହାଭାରତ ସମୟରୁ ଆଜି ଯାଏଁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ, ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ଉପରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତ କରିବା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କିଛି ବିଦ୍ୱାନ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ଯେହେତୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନରେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଉଭୟ ସମାନ ସ୍ତରରେ ରହିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଆମ ଯୁବକ ମାନଙ୍କୁ ତଥା ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବିଧାନର ସମ୍ପୃକ୍ତ ଧାରା ଗୁଡିକୁ ମନେ ପକାଇଦେଇ ନାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ଓ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ କରାଯିବା ଦରକାର।

ବିକାଶର ବର୍ତ୍ତମାନର ମଡେଲ/ ଢାଞ୍ଚାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେବା କଥାଟି ଏକ ପିତୃତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ରହିଛି ବୋଲି ଆମକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ। ଶ୍ରମଶକ୍ତିର ଏକ ସଂରକ୍ଷିତ ଶକ୍ତି ଭାବେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ମହିଳାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଛନ୍ତି, ସାମାଜିକ ପ୍ରଜନନରେ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଭୂମିକା କେତେ ରହିଛି ତାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୁଝେନାହିଁ। ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ, ପିତୃତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ଅଧିକାଂଶ ମହିଳାଙ୍କୁ ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଶିଶୁ ପାଳନରେ ସୀମିତ ରଖେ, ଏହାକୁ ମଜୁରୀ ହାରକୁ କମ୍ ରଖିବାର ଏକ ଉପାୟ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ସୀମିତ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ଲିଙ୍ଗଗତ ଭୂମିକା (ନର୍ସିଂ, ଶିକ୍ଷାଦାନ, କିମ୍ବା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦକ୍ଷତା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଶ୍ରମଭିତ୍ତିକ ଚାକିରି)ର ଲିଙ୍ଗ ଭେଦଭାବ ଉପରେ ଆଧାରିତ ମଜୁରୀ ସହିତ ଏକ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ। ଅସଙ୍ଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଧିକାଂଶ ଭାଗ, ଶ୍ରମ ଆଇନର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ, ଅସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଯୌନ ଶୋଷଣର କାରଣ ହୋଇଥାଏ। ଜଗତୀକରଣର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ରପ୍ତାନିଭିତ୍ତିକ ଶିଳ୍ପ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଂଚଳ (ଏସଇଜେଡ୍) ଏବଂ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ପ୍ରକାରର ଶୋଷଣ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି।

ତଥାକଥିତ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଆଠ ଦଶନ୍ଧି ପରେ ମଧ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ ମହିଳାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ନଗଣ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ପିତୃତାନ୍ତ୍ରିକ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏଥିପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି। ଯଦିଓ ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ, ସଂରକ୍ଷଣ ଏକ ସୀମିତ ପ୍ରବେଶ ସମ୍ଭବ କରିଛି, ସଫଳତା କାହାଣୀ ନିୟମ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ। ସାମନ୍ତବାଦୀ ପିତୃତାନ୍ତ୍ରିକ ଧାରଣା ଉପରେ ସମୃଦ୍ଧ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ଉତ୍ପାଦନରେ ମହିଳାଙ୍କ ଅଂଶଗ୍ରହଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜନନ ଭୂମିକାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି; ପାରିବାରିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସ୍ତରରେ ମହିଳାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହିଂସାକୁ ସାମାଜିକ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ମହିଳାମାନେ ଘରୋଇ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ। ତେଣୁ, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ମହିଳାମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ସେମାନଙ୍କର 'ସଶକ୍ତିକରଣ' ଦିଗରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ।

ତେଣୁ, ଏହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସମର୍ଥିତ ବିକାଶ ମଡେଲ ପ୍ରତି ମହିଳାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧକୁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସ୍ୱର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ନୁହେଁ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଲିଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା କରିଛି। ଜନସଂଖ୍ୟାର ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତ ମୁଖ୍ୟତଃ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏପରି ଗଣତନ୍ତ୍ର କୌଣସି ଅର୍ଥରେ ବାସ୍ତବ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକୀକରଣର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା। ଯଦି ଏଭଳି ସଂଘର୍ଷର ଲିଙ୍ଗଗତ ଅକ୍ଷକୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଗତିପଥ ସମାନତା ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦିଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ।

ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣର ଇତିହାସରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ନାହିଁ; ଏହା ଏକ ସଞ୍ଚିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା। ଇଂରେଜ ଶାସନ ସମୟରେ ଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ଜାତିବାଦ ଓ ଲିଙ୍ଗଭେଦ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଥିଲା। ଯଦିଓ ଜାତିଭେଦକୁ ସେମାନେ ଭାରତରେ ବ୍ରିଟିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ମଜବୁତ୍ କରିବାପାଇଁ ଏକ ଆୟୁଧ ହିସାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ତଥାପି ବ୍ରିଟିଶରାଜ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ଅନେକ ଉନ୍ନତି ଆଣିଥିଲା। ଯେପରି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ଭଳି ସମାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା। ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ, ୧୮୪୭ରେ, ହିନ୍ଦୁ କଲେଜର ପୂର୍ବତନ ଛାତ୍ର ତଥା 'ୟଙ୍ଗ୍ ବେଙ୍ଗଲ'ର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ପେରିଚରଣ ସରକାର କଲିକତାର ଏକ ଉପକଣ୍ଠରେ ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମାଗଣା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ, ତା'ପରେ ସାବିତ୍ରିବାଇ ଫୁଲେ, ଯିଏ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଶିକ୍ଷାବିତ୍ ହୋଇଥିଲେ (ସେ ଭାରତରେ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ) ଏବଂ ରାଜା ରାମମୋହନ ରାୟଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ଯାହା ସତୀପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛେଦକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲା। ଏହି ସଂସ୍କାର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଗୌରବ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା।

ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ରାଜନୈତିକ ଦଳଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲା, ଯିଏକି ୧୯୧୭ରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର ପାଇଁ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲା।

ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ, ୧୯୭୦ଦଶକରେ ମହିଳାମାନେ ଅସମାନତାକୁ ମୁକାବିଲା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକାଚାର ବା ପରମ୍ପରାଗତ ଢାଞ୍ଚାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାରେ ଲାଗିଥିଲେ। ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣର କେତେକ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ସରୋଜିନୀ ନାଇଡୁ (ଭାରତର ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ) ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୀ ବସୁ (ବ୍ରିଟିଶ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ମହିଳା ସ୍ନାତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ), ଗୁଞ୍ଜନ ସାକ୍ସେନା (ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଆକାଶବାହିନୀ କ୍ୟାଡେଟ) ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ (ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ) ଇତ୍ୟାଦି।

ଶେଷରେ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ୧୯୫୦ ମସିହାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା।

ଭାରତରେ ପୁରୁଷତାନ୍ତ୍ରିକ ମାନସିକତା ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଗତ ଅସମାନତା ଜାରି ରହିଥିବାରୁ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି। ଝିଅ, ମାଆ, ପତ୍ନୀ ଏବଂ ବୋହୂ ଭାବରେ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାରମ୍ପରିକ ପୋଷ୍ୟ ଭୂମିକା ଫଳପ୍ରଦ ଭାବରେ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ପୁରୁଷ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ 'ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ଅସହାୟ ମହିଳା'ର ଷ୍ଟେରିଓଟାଇପ୍‌କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯାଏ।

ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ଦୁଇଟି ବିପରୀତ ମତର ବିତର୍କ ରହିଛି।

ଭାରତରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥିତି ପ୍ରଗତି ଏବଂ ଚାଲୁଥିବା ଆହ୍ୱାନର ଏକ ଜଟିଳ ପାରସ୍ପରିକ କ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ। ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଏବଂ ମହିଳା ସଶକ୍ତିକରଣ ଦିଗରେ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ହାସଲ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହଁ। ତଥାପି, ସାମାଜିକ ନିୟମ, ଆର୍ଥିକ ଅସମାନତା ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଆହ୍ୱାନର ଗଭୀରତାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଭାରତରେ ଲିଙ୍ଗଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାରି ରହିଛି।

ଘରେ ଏବଂ ବୃତ୍ତିଗତ ପରିବେଶରେ, ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଜରୁରୀ। ସେମାନଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା, ସେମାନଙ୍କ ମତାମତକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଏବଂ ଏକ ସହାୟକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଏବଂ ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ। ଅଧିକନ୍ତୁ, ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିକାଶ ପାଇଁ ସମାନ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିଶ୍ଚିତ କରେ ଯେ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମନୋନୀତ ପ୍ରୟାସରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍କର୍ଷ ହାସଲ କରନ୍ତି। ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ନାରୀତ୍ୱର ଧାରଣା କେବଳ ଲିଙ୍ଗଗତ ପରିଚୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥାଏ, ଯାହା ଦିବ୍ୟ ଗୁଣ ଏବଂ ଗୁଣାବଳୀକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ। ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି, କରୁଣା ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଭାବରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଏ, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କ ସଫଳତାକୁ ପାଳନ କରି, ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଓକିଲାତି କରି ଏବଂ ଏକ ସମାବେଶୀ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଅବଦାନକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଛୁ ଏବଂ ଏକ ଅଧିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ତଥା ସଶକ୍ତ ସମାଜ ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି।

ଆମ ଜନନୀ, ଭଗିନୀ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଉଦ୍ୟମରତ ଡ.ବିଦ୍ୟୁତ ମହାନ୍ତି ଓ ପୁଲାଙ୍ଗ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରେରଣାରେ ଏହି ମହିଳା ବିଶେଷାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ଯେଉଁ ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ଲେଖିକା ଓ ଲେଖକମାନେ ଏଥିରେ ଭାଗନେଇ ପ୍ରବନ୍ଧ, କବିତା ଓ ଆଲୋଚନା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛୁ।

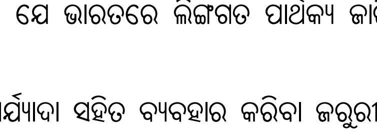

bighneswarsahu@gmail.com